

Tačkin in Albertov veseli december

(Pravljica)

Nekoč je na mali jasi sredi gozda stala hiška. V njej sta živela Tačka in zajec Albert. Sneg je že okrasil gozdno drevje, zato je tudi muca Tačka želela okrasiti svojo jelko. Za pomoč je vprašala Alberta, on je vedno vedel, kaj je potrebno storiti.

Na podstrešju sta našla že davno pozabljeno škatlo čudežnih okraskov in odločila sta se, da jih bosta pet obesila na jelko. Prišla sta na dno škatle in našla zvezdo za jelko. Ampak to ni bila navadna zvezda. Vsak, ki jo je videl, jo je hotel imeti. Tačka in Albert sta oba naenkrat pograbila zvezdo, vsak za svoj konec in pričela vleči. Albert je govoril, da je zvezda njegova, Tačka pa je kričala, da je zvezda njena. Albert je odkorakal do vrat in šel ven iz hiše. Tačka je začela jokati. Albert je šel v svojo hišo in zaloputnil vrata. Minil je en dan, ampak Tačka in Albert se še vedno nista pogovarjala. Tako je minilo že nekaj dni. Tačka je vzela prelepo belo zvezdo in odšla do Albertove hiše. Štela je do "1, 2, 3" in potrkala na vrata. Albert je odprl vrata in vprašal Tačko, kaj dela pred njegovimi vrat. Tačka mu je rekla, naj zapre oči. Albert je zaprl oči in zavzdihnil. Tačka je vzela zvezdo in mu jo položila v dlan. Albert je odprl oči in jo vprašal, zakaj mu daje zvezdo. Tačka mu je odgovorila, da si jo prav on zasluži. Albert je vzel zvezdo in jo prelomil na dva kosa. "Izvoli", je rekel Albert, "zdaj pa imava oba polovico zvezde in jo lahko sestaviva skupaj". Tačka in Albert sta se objela.

"Greva v tvojo hišo Tačka, naredil bom večerjo". Skupaj sta šla v Tačkino hišo in naredila večerjo. Po večerji sta si izmenjala darila in se imela preostali del dneva zelo lepo.

Gaja Majkić, 5.e